

14 Οκτωβρίου, 1989

[ΜΑΛΑΧΤΟΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΛΤΔ.

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 563/88)

5 Φορολογία — Κεφαλαιουχικά κέρδη — Ο Περί Κεφαλαιουχικών Κερδών Νόμος, 1980 (Ν. 52/80), άρθρο 35 — Συμφωνία πώλησεως προ του νόμου, μεταβίβαση μετά το νόμο — Εφόσον η κατ' ισχυρισμόν συμφωνία δεν είχε δηλωθή εμπρόθεσμα (2 μήνες από της ενάρξεως του νόμου - Άρθρο 35), ορθά ο καθ' ου η Αίτηση επέβαλε φόρο κεφαλαιουχικών κερδών.

10 Η νομική διάταξη και η ερμηνεία της, που οδήγησαν σε απόρριψη της παρούσης Αιτήσεως Ακυρώσεως, φαίνονται στο πιο πάνω περιληπτικό σημείωμα.

15 Η Αίτηση Ακυρώσεως απορρίπτεται. Ουδεμία διαταγή για έξοδα.

15 Προσφυγή.

20 Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Διευθυντή του Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων με την οποία επιβλήθηκε φόρος κεφαλαιουχικών κερδών στο κέρδος που προέκυψε από διάθεση ακίνητης περιουσίας.

Κ. Χατζηνικολάου, για τους Αιτητές.

Α. Ευαγγέλου, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

ΜΑΛΑΧΤΟΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με την παρούσα προσφυγή η αιτήτρια προσβάλλει την απόφαση του Διευθυντή Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων ημερομηνίας 21 Απριλίου, 1988, με την οποία επιβλήθηκε φόρος κεφαλαιουχικών κερδών, στο κέρδος που προέκυψε από διάθεση ακίνητης ιδιοκτησίας. 5

Η αιτήτρια εταιρεία στις 22 Σεπτεμβρίου, 1983, πώλησε και μεταβίβασε δύο κτήματά της στην Εταιρεία LES CORAUX ESTATES LTD., και σαν τίμημα πώλησης δηλώθηκε το ποσό των ΛΚ47.150 και ΛΚ132.850 αντίστοιχα. Η αιτήτρια εταιρεία δεν υπέβαλε δήλωση διάθεσης ακίνητης ιδιοκτησίας. Στις 26 Αυγούστου, 1986 ο Διευθυντής του Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων απέστειλε αρχική ειδοποίηση επιβολής φορολογίας προς την αιτήτρια. Ως προϊόν διάθεσης λογίσθηκε το ποσό των ΛΚ180.000 με βάση το έντυπο Ν 313 ενώ η αγοραία αξία κατά την 27 Ιουνίου, 1978, και των δύο κτημάτων εκτιμήθηκε ΛΚ60.000. 10 15 20

Η αιτήτρια μέσω των ελεγκτών της στις 30 Σεπτεμβρίου, 1986, υπέβαλε ένσταση κατά της πιο πάνω φορολογίας με την οποία υποστήριζε ότι είναι υπερβολική. 25

Στις 30 Οκτωβρίου, 1987, ο Διευθυντής του Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων έστειλε επιστολή στην αιτήτρια με κοινοποίηση στους ελεγκτές της και ζητούσε να υποβληθούν στοιχεία που να υποστηρίζουν τον ισχυρισμό της. 30

Στις 9 Νοεμβρίου, 1987, σε τηλεφωνική επικοινωνία μεταξύ του Διευθυντή της Εταιρείας κ. Σοφοκλή Μαρκίδη και Λειτουργού του Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων, ο κ. Μαρκίδης υποστήριξε ότι η εταιρεία είναι πληγείσα και ότι η πράξη αυτή έπρεπε να φορολογηθεί με βάση το Νόμο περί Φόρου Εισοδήματος. 35

Μετά από εξέταση του πιο πάνω προφορικού αιτήματος του διευθυντή της εταιρείας, ο ως άνω ισχυρισμός απερρίφθη. 40

Στις 21 Ιανουαρίου, 1988, ο Διευθυντής του Τμήματος

Εσωτερικών Προσόδων έστειλε νέα επιστολή προς την αιτήτρια εταιρεία και ζητούσε να υποβάλει στοιχεία που να υποστηρίζουν τον ισχυρισμό της ότι η εκτίμηση της αγοραίας αξίας από τον Διευθυντή του Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων κατά την 27 Ιουνίου, 1978, δεν είναι ορθή και η φορολογία είναι υπερβολική.

Στις 12 Φεβρουαρίου, 1988, ο Διευθυντής της Εταιρείας κ. Σ. Μαρκίδης, σε συνάντησή του με Λειτουργό του Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων υποστήριξε ότι τα δύο επίδικα ακίνητα πωλήθηκαν στις 22 Οκτωβρίου, 1975, στους Κυριάκο Μαρκίδη και Στέφο Καλογήρου και για να υποστηρίξει τον ισχυρισμό του παρουσίασε το σχετικό πωλητήριο έγγραφο.

Επίσης στις 18 Μαρτίου, 1988, προσκόμισε ένα συμφωνητικό έγγραφο και πρακτικά συνεδρίας του Διοικητικού Συμβουλίου της εταιρείας στο οποίο φαίνεται απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της εταιρείας, να πωλήσει στους κυρίους Μαρκίδη και Καλογήρου μετοχές και κτήματα.

Ο Διευθυντής του Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων μετά από προσηκτική εξέταση της όλης υπόθεσης, αποφάσισε για την τύχη της ένστασης κι έστειλε στην αιτήτρια εταιρεία ειδοποίηση επιβολής τελικής φορολογίας με ημερομηνία 21 Απριλίου, 1988, μαζί με συνοδευτική επιστολή με ημερομηνία 13 Απριλίου, 1988, στην οποία δίδεται η αιτιολογία της απόφασης. Σύμφωνα με την πιο πάνω απόφαση, οι αγοραίες αξίες κατά την 27 Ιουνίου, 1978, και 22 Σεπτεμβρίου, 1983, δεν έχουν αλλάξει. Επίσης δεν έχει γίνει αποδεκτός ο ισχυρισμός της αιτήτριας εταιρείας ότι τα κτήματα πωλήθηκαν στις 22 Οκτωβρίου, 1975, διότι η πιο πάνω σύμβαση δεν κατατέθηκε στο Γραφείο του Διευθυντή του Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων μέχρι 30 Σεπτεμβρίου, 1980 όπως προνοεί το άρθρο 35 του Νόμου 52/80.

Το μοναδικό σημείο που εγείρεται στην παρούσα προσφυγή αφορά τον ισχυρισμό της αιτήτριας εταιρείας ότι τα επίδικα κτήματα πωλήθηκαν στις 22 Οκτωβρίου, 1975, δυνάμει γραπτής συμφωνίας και ως εκ τούτου δεν έπρεπε να φορολογηθούν με βάση τον περί Φορολογίας Κεφαλαιουχικών Κερδών Νόμο 52/80.

Σύμφωνα με το άρθρο 10 του προαναφερθέντος Νόμου (52/80) διάθεση, μεταξύ άλλων σημαίνει και συμφωνία πωλήσεως. Το άρθρο αυτό όμως θα πρέπει να ερμηνευτεί σε συνδυασμό με το άρθρο 35 του Νόμου 52/80, το οποίο προνοεί ρητά ότι για να ληφθεί υπόψη σύμβαση διαθέσεως ιδιοκτησίας η οποία έγινε πριν την έναρξη της ισχύος του πιο πάνω Νόμου, θα πρέπει να κατατεθεί αντίγραφο της στο γραφείο του Διευθυντή του Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων, μέχρι της 30 Σεπτεμβρίου, 1980. 5

Το άρθρο 35 του Νόμου 52/80 έχει ως ακολούθως: 10

“35. Ουδεμία σύμβασις διαθέσεως ιδιοκτησίας γενομένης προ της ενάρξεως ισχύος του παρόντος Νόμου δύναται, διά τους σκοπούς του παρόντος Νόμου, να ληφθή υπ’ όψιν εκτός εάν αυτή προσαχθή, και αντίγραφον αυτής κατατεθή εις το Γραφείο του Διευθυντού εντός δύο μηνών από της ενάρξεως ισχύος του παρόντος Νόμου.” 15

Στην προκειμένη περίπτωση η αιτήτρια εταιρεία δεν συμμορφώθηκε με τις διατάξεις του άρθρου 35 του Νόμου 52/80 και επομένως ο Διευθυντής του Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων ορθά δεν έλαβε υπόψη τον ισχυρισμό της αιτήτριας εταιρείας ότι τα επίδικα κτήματα πωλήθηκαν στις 22 Οκτωβρίου, 1975, δυνάμει γραπτής συμφωνίας. 20 25

Ενόψει της μη συμμόρφωσης των αιτητών με το άρθρο 35 η επίδικη απόφαση πάρθηκε νόμιμα και δεν βλέπω κανένα λόγο να επέμβω για ακύρωσή της. 30

Διά τα ως άνω η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

*Η προσφυγή απορρίπτεται
χωρίς έξοδα.*